

نَفْعًا
وَلاَ ضَرًّا
اِلاَّ مَا
شَاءَ اللهُ
وَلَوْ
كُنْتُ
اَعْلَمُ
الْغَيْبَ
لاَسْتَكْثَ
85;ْتُ مِنَ
الْخَيْرِ
وَمَا
مَسَّنِىَ
السُّوءُ
اِنْ اَنَا
اِلاَّ
نَذِيرٌ
وَبَشِيرٌ
لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ
“De ki: Ben, Allah’ın dilediğinden başka kendime herhangi bir fayda veya zarar
verecek güce sahip değilim. Eğer ben gaybı bilseydim elbette daha çok hayır yapmak
isterdim ve bana hiçbir fenalık dokunmazdı. Ben sadece inanan bir kavim için bir
uyarıcı ve müjdeleyiciyim.” (Arâf, 7/188) Kâinata olan her şey sebepler
zinciri içinde meydana gelse de Allah Teâlârsquo;nın izni ve dilemesiyle
olmaktadır. O’nun izni olmadan bir yaprak dahi düşemez. Allah Teâlâ
şöyle buyurmuştur:
وَعِنْدَهُ
مَفَاتِحُ
الْغَيْبِ
لاَ
يَعْلَمُهَا
اِلاَّ هُوَ
وَيَعْلَمُ
مَا فِى
الْبَرِّ
وَالْبَحْرِ
وَمَا
تَسْقُطُ
مِنْ
وَرَقَةٍ
اِلاَّ
يَعْلَمُهَا
وَلاَ
حَبَّةٍ فِى
ظُلُمَاتِ
اْلاَرْضِ
وَلاَ رَطْبٍ

وَلاَ
يَابِسٍ
اِلاَّ فِى
كِتَابٍ
مُبِينٍ “Gaybın anahtarları yalnızca
O’nun katındadır. Onları ancak O bilir. Karada ve denizde olanı da bilir. Hiçbir
yaprak düşmez ki onu bilmesin. Yerin karanlıklarında da hiçbir tane, hiçbir yaş,
hiçbir kuru şey yoktur ki apaçık bir kitapta (Allah’ın bilgisi dâhilinde,
Levh-i Mahfuzda) olmasın.” (En’âm, 6/59) Yüce Allah, bütün
tabii olaylar gibi, dünya ve ahiret mutluluğunu da birtakım sebep ve şartlara bağlamıştır.
Sebebini yerine getirmeden bir işin kendiliğinden olmasını istemek, ilahi kanunlara aykırıdır.
Yüce Allah (c.c)’tan bir şey istemenin yolu, o şeyin sebeplerine başvurmaktır. Mesela
çocuk edinmenin yolu evlenmek, kazanç sağlamanın yolu çalışmak olduğu
gibi, cenneti istemenin yolu da dinin emirlerine uymaktır. Bunların hepsi Allah’ın takdiridir.
Biz, önce istediğimiz şeylerin sebeplerini yerine getirmek durumdayız, üzerimize
düşeni yaptıktan sonra, gerisini ister hayır ister şer olsun Allah’ın takdirine bırakırız.
Takdire rıza gösteririz. Üzerine düşeni yapmadan; “Allah ne takdir ettiyse
o olur” demek tevekkül değildir. Veren ve alan, zarar ve fayda veren, alçaltan
ve yücelten Allah Teââ’dır. Her kim veren ve alanın, zarar ve fayda
verenin, yükselten ve alçaltanın Allah’tan başkası olduğuna inanırsa,
Allah’ın Rubûbiyetine şirk koşmuş olur. Resûlullah (s.a.s)’ın İbn
Abbas’a söylediği şu söz bunu açıkça belirtmektedir:
وَاعْلَمْ
اَنَّ
اْلاُمَّةَ
لَوِ
اجْتَمَعَتْ
عَلَى اَنْ
يَنْفَعُوكَ
بِش.َىْءٍ
لَمْ
يَنْفَعُوكَ
اِل.اَّ
بِش.َىْءٍ
قَدْ
كَتَبَهُ
اللَّهُ لَكَ
وَ اِنِ
اجْتَمَعُو
عَلَى اَنْ
يَضُرُّوكَ
بِش.َىْءٍ
لَمْ
يَضُرُّوكَ
اِل.اَّ
بِش.َىْءٍ
قَد.ْ
كَتَبَهُ

اللَّهُ
عَلَيْكَ
رُفِعَتِ
اْلاَقْلاَمُ وَ جَفَّتِ
الصُّحُفُ “Bilesin ki
ümmetin tamamı sana bir yarar vermek için bir araya gelecek olsalar, Allah’ın yazdığından başka bir yarar veremezler; yine sana bir zarar vermek için bir araya gelecek olsalar, Allah’ın yazdığından başka bir zarar veremezler. Artık kalemler kalkmış ve sayfalar kurumuştur” (Ahmed b. Hanbel, I/303,307). Ayrıca mezarlardan, türbelerden yardım ummak da şirktir ve büyük günahlardanır. Buralarda yatan zatları, beşer üstü niteliklere sahip varlıklar gibi görme, bu zatların duaları kabul ettiği veya kendilerinin aracılığı olmadan duaların makbul olmayacağı, ya da insanların geleceklerine yön verdikleri, fayda ve zarar verdikleri... gibi ilahî rabbanî kudretlerinin olduğuna inanmak da aynı şekilde şirktir. Bu gibi inançlarla bir kısım ihtiyaç ve dilekleri onlara arz etmek, türbe ve çevresine çul- çaput bağlamak, mum yakmak, onlar adına adakta bulunmak, huzurlarında kurban kesmek vb. hususlar, tevhid dini olan İslam’ın ana prensipleriyle kesinlikle bağdaşmayan bidat ve hurafeler cümlesinden olup insanı şirke götürebilecek oldukça tehlikeli düşünce ve davranışlardır. Tahir TURAL

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)